

Allau

Índex

Introducció	3
Projecte artístic	4
L'obra	6
La companyia	9
Fitxa tècnica i artística	10
Currículums	11

Allau: introducció

“Allau” és un muntatge teatral interpretat per quatre actors. L’obra té una durada aproximada de 80 minuts representada en un sol acte. El muntatge, pel seu contingut i per la seva posada en escena, busca la proximitat amb el públic i per tan en aquest sentit es pot definir com a teatre de petit o mitja format.

Encara que no segueix exactament els paràmetres habituals del gènere es pot definir com una obra dramàtica.

Tot i que l’obra conté referents i contextos clarament contemporanis i reconeixibles, l’espai on transcorre i el temps on passa la història es pot considerar atemporal i indefinit. D’aquesta manera l’obra parla de sentiments universals que transcendeixen la seva contemporaneïtat o la seva localització.

“Allau” és una producció pròpia de la companyia Insomni en tots els sentits i parteix d’un treball transversal, compartit i en constant evolució per part de totes les persones implicades al projecte.

Allau: projecte artístic

“Allau” és, com a projecte artístic i com a exercici de creació teatral, un experiment interessant. Experiment perquè el procés de creació i producció no segueix els mètodes habituals, i interessant precisament per aquesta mateixa raó, que el fa més enriquidor, més estimulant i, tampoc ens enganyem, més arriscat. L'exercici de creació ha tingut des del primer moment una premissa de moment immutable: la creació de forma conjunta, transversal, coordinada i en constant evolució. Això representa que totes les persones implicades a “Allau”, tan des del terreny tècnic com artístic, han treballat conjuntament des de l'origen mateix del projecte. És a dir el text, el treball actoral, la direcció, la il·luminació, l'escenografia, la música, en definitiva tots els elements que conformen el projecte, s'han començat a treballar conjuntament des d'un primer moment i no per fases tancades i estanques unes de les altres, com s'acostuma a fer.

Aquesta forma de treball és possible i viable a “Allau”a perquè tots els elements de creació que intervenen són propis, des del text fins a la música. D'aquesta manera tot està subjecte a modificacions, variacions, retocs, en definitiva a una evolució i una experimentació constant amb l'intenció final d'anar enriquint el treball artístic fins al darrer moment.

Com en la darrera producció d'Insomni “Autopista la glòria”, els efectes visuals, la música en directe, la tecnologia que havíem utilitzat i explotat al màxim en anteriors produccions com “Terminal”, ha desaparegut per donar força i rellevància al treball actoral, als llums, al so, al text, al teatre en definitiva, al teatre en estat pur “que no hi hagi cap element que embruti”.

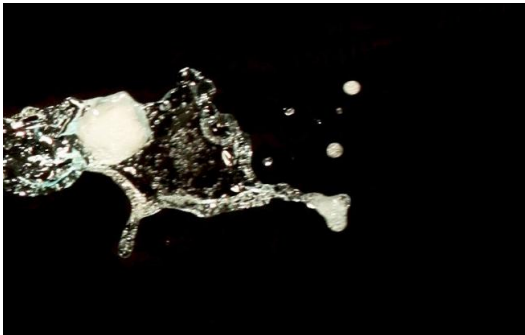
Pel que fa al text “Allau” parla de l’èxit, de la “fama”, de la omnipotència de l’artista actual, dels diners, del teatre, - algunes vegades en sentit crític, d’altres amb una admiració i veneració total, - i de retruc, aquí no s’escapa ningú, dels mitjans de comunicació, dels polítics, de la publicitat...

Però en el fons tots aquestes temes apareixen com a coartada per gratar més endins de la pell i buscar els sentiments humans, les relacions humanes, les inseguretats, les pors, les nostres veritats i les nostres ficcions, la gelosia, la venjança. Parla de sentiments inherents a l’esser humà, indissociables a la vida humana, sentiments que brollen sense aturador quan una diva escriu unes memòries que l’obliguen a fer vista enrere, a passar balanç i a buscar alguna veritat, alguna cosa real, autèntica, realment valuosa, en una vida plena d’engany, mentida i fantasia.

Allau: l'obra

Allau: massa de neu que es desprèn i es precipita muntanya avall amb violència. En alguns casos un soroll esdevé el desencadenant de l'allau.

Les persones som muntanyes nevades, una sola paraula, una simple melodia ens pot provocar un allau.

Un escriptor escriu les memòries d'una diva moderna.

Un escriptor que intenta, amb obstinació, traspasar la cuirassa del personatge en busca de la persona. Destriar les mentides de les veritats i les veritats de les mentides,

despullar el mite, humanitzar la llegenda.

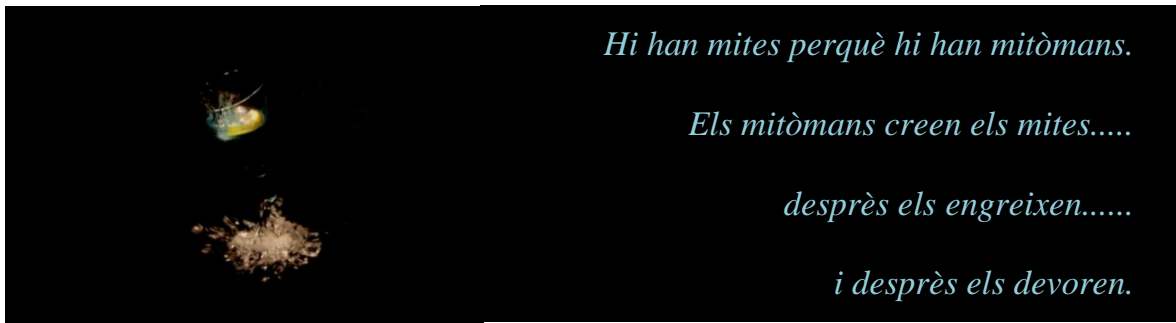
La diva també destria, busca, regira i fa vista enrere a la recerca d'alguna veritat, d'alguna cosa autèntica enmig d'una vida de mentida.

La missió és difícil, però l'escriptor troba esclètxes, passadissos ocults, estones de distensió, un espai on fins i tot i transita l'ironia, el sarcasme i un àcid sentit de l'humor.

Diuen que soc una nina trencada.

Imbècils no heu entès res,

soc jo la que he trencat totes les meves nines

*quan me'n vagi no hi haurà cap persona en tot aquest maleït món que es quedi
res de mi....*

Ni una sola persona...

Mai...

Ni una de sola...

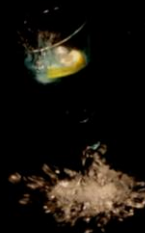
No es quedarà ni un record...

Ni una rialla...

Ni un petó.

*Una foto és una imatge, la meva imatge, jo sóc la propietària de la meva
imatge, jo decideixo com és la meva imatge, jo decideixo qui surt a la
meva imatge, jo decideixo quina bandera surt a la meva imatge. No és
una foto, és una imatge. Una bandera no és un drap, no és simplement
una tela trista, una bandera és un país, una cultura, una gent, un
caràcter...i a mi no m'agrada l'americà*

*Fa més de 20 anys que no demano perdó,
que no dic ho sento,
i els cops que he dit t'estimo era mentida*

*L'èxit és que et rodegin sempre, tot el dia i tota la nit,
carronyers sense escrúpols, bèsties immundes, predadors despietats,
esperant que t'adormis per xuclar-te la sang, esperant un instant de feblesa
per vendre't al millor postor.*

*Això és l'èxit Camille. Aquesta merda és la que tots persegueixen,
que se la fotin al cul, que és d'on no hauria d'haver sortit mai.*

*L'únic que puc retreure-li a la meva infantesa és la durada. Amb tota la bona fe
del món, em van fer adolescent quan era només una nena, i després dona quan
només era una adolescent. Em van fer estrella radiant quan ni tan sols podia fer
llum per il·luminar el meus propis passos.*

Allau: la companyia: InsomnI

InsomnI és un col·lectiu d'artistes que, tot i provenir de disciplines diferents, tenen unes inquietuds, unes preocupacions, unes sensibilitats artístiques comunes i coincidents, especialment en el món audiovisual. És en el moment que aquests artistes s'adonen que necessiten una eina, una plataforma, un espai comú on poder desenvolupar la creació audiovisual que creen InsomnI.. Un continent per evitar que el contingut se'n vagi a la deriva.

Si haguéssim d'enumerar les autoexigències que estan presents en tots els projectes del col·lectiu serien la innovació, el compromís, l'experimentació, el risc, la imaginació i la independència.

InsomnI ha produït curtmetratges, documentals, muntatges multidisciplinars i vídeo clips. Els seus treballs han estat presentats a diversos països i han rebut premis, beques i reconeixements. Alguns dels treballs més destacats són: curtmetratge *La balada de Yaga* (2005), videoclip *Rozate conmigo* de Diego Buendia (2006), videoclip *És com un miracle* de Montse Castellà (2007), performance *Lingua morta* (2007), muntatge multidisciplinar *Terminal* (2008), videoclip *Maleixo el temps* de Raydibaum (2008), el vídeo clip *Aurora* de Raydibaum (2009), l'obra teatral *Autopista a la glòria* 2009-2010 o el vídeo art *La caputxeta vermella evolution 3.0* (2010).

En el terreny estrictament escènic InsomnI ha produït el muntatge multidisciplinar *Terminal*, projecte guanyador de la Beca de Suport a la Creació i Producció de les Arts Escèniques 2007-2008 convocat pel Teatre Cirvianum de Torelló, l'obra de teatre *Autopista a la glòria* (estrenat el 2009 i representat en diversos escenaris durant el 2010), el muntatge teatral *Mentida podrida*, actualment en fase de preproducció i el que aquí es presenta *Allau*.

Allau: fitxa tècnica i artística

Autor: **Marc Comas**

Direcció: **Carme Cané**

Ajudant de direcció: **Marc Comas**

Actors: **Lurdes Casas, Joan Marsó, Dolors Russinyol, Jordi Homs**

Disseny de llums: **Lluís Quintana**

Disseny d'escenografia: **InsomnI**

Disseny de vestuari: **InsomnI**

Fotografia: **Fede Nieto**

Producció i distribució: **InsomnI**

Durada: **1h 15 m**

Allau: currículums

Directora

Carme Cané Ballart, Tarragona 1962

És Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona., i actualment cursa estudis de Grau en Humanitats a la UOC. Va començar la seva trajectòria professional com actriu en la companyia La Gàbia de Vic, on va fer també la seva primera ajudantia de direcció a Jordi Mesalles. Ha alternat durant anys la seva faceta d'experta en organització de grans esdeveniments culturals, amb les ajudanties de direcció en especial a Lluís Pasqual i Rosa Mª Sardà. L'any 2007 va debutar en la direcció amb l'obra "*Tres dramolette*" de Thomas Bernhard. La seva última direcció escènica "*Sagarra dit per Rosa Mª Sardà*" es va estrenar el Març de 2011 al Teatre Lliure de Gràcia. Per aquesta obra va guanyar el Premi Butaca 2011 en la categoria de Altres disciplines.

Allau: currículums

Autor i ajudant de direcció

Marc Comas Rifà, Vic 1973

Dinamitzador cultural ha col·laborat, treballat i dirigit diversos cicles, certàmens i festivals dels que destaca la direcció de La Mostra d'Arts Vives del Castell de Montesquiú. En el terreny audiovisual ha estat president i membre fundador de Cine Club Manlleu, jurat internacional FICC (Fédération internationale des ciné-clubs), guionista i director de documentals, curtmetratges i videoclips. En el terreny teatral és coautor del muntatge multidisciplinar "Terminal" i autor de les obres "Autopista a la glòria" (2009) i "Mentida podrida" (2010).

Allau: currículums

Actriu

Lurdes Casas Aumatell , Vic 1964

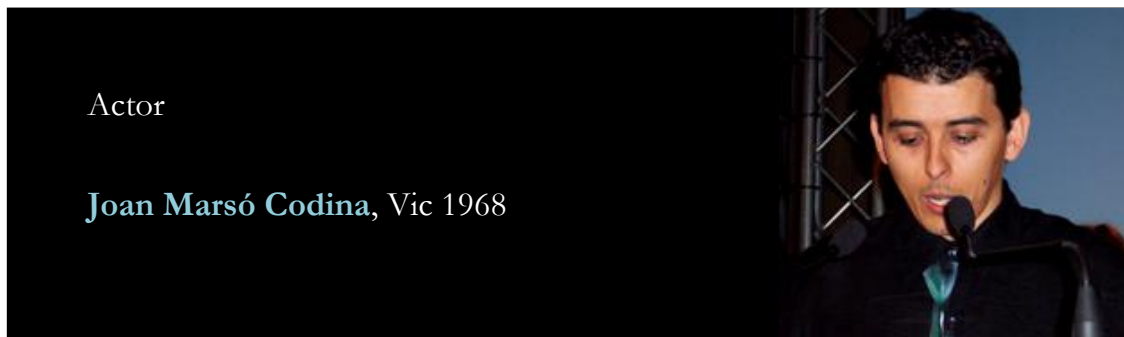
Cursa estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre i tallers d'interpretació impartits per Joan Ollé, Jordi Mesalles, Konrad i Ricardo Sierra. Amb la companyia *Els Joglars* ha participat a la sèrie "Orden especial" i a la presentació de la pel·lícula "Buen viaje excelencia". Amb la companyia teatral *Sac de Trons Teatre* ha participat als muntatges "Puputs", "Noüem" i "Atzucat". Amb l'Institut del Teatre ha participat als muntatges "Prometeu encadenat" i "Morir". Actriu principal al curtmetratge "La balada de Yaga" i al muntatge teatral "Terminal". Directora del muntatge teatral de la fira d'Olost.

Actriu

Dolors Rusiñol Cirera, Sant Hipòlit de Voltregà 1960

Llicenciada en Art Dramàtic en l'especialitat d'Interpretació per l' Institut del Teatre de Barcelona. Des del 1990, Professora Agregada a la Facultat d'Educació, de la Universitat de Vic, on imparteix les assignatures Expressió Corporal , Dramatització i Educació de la veu. Directora de l'Aula de Teatre de la Universitat de Vic, on a més de la gestió, i coordinació de l'aula hi dirigeix un espectacle anual. Com a actriu ha participat a més d'una vintena de muntatge teatrals amb direcció de noms com Joan Anguera, Iva Vigatà, Jordi Messalles, Joan Ollé, Josep Mª Flotats o Calixte Bieito, en destaquen: “La cavalcada sobre el llac de Constança”, “Laura a la ciutat del sants” , “Interior”, “Perversitat sexual a xicago”, “Cyrano de bergerac”, “La parella singular”, “Obsessions” o “La barca nova” . També ha interpretat diversos papers en series i programes de televisió de TV3, TV2 i Antena 3.

Membre fundador de la companyia teatral *Els jumpanyys de l'alma* amb qui ha estrenat “Esdrujaments 1 i 2”, “Carnús”, “Stronks” i “El pessebre vaivent”. Amb la companyia teatral *El Gall* ha participat als muntatges “Mira’t” i “Us heu vist al mirall”. Amb la companyia *Insomni* va participar com a actor al curtmetratge “La balada de Yaga”, com a coautor, codirector i actor al muntatge multidisciplinar “Terminal” i va dirigir el muntatge teatral “Autopista a la glòria”. Guionista i locutor del programa *Els Mansos* de Ràdio Manlleu. Aquest programa va rebre el primer premi, en l'apartat d'innovació, de la 5ena edició dels premis Ràdio Associació de Catalunya.

Actor

Jordi Homs i Forcada, Manresa 1973

Cursa estudis de solfeig i piano i participa a cursos i tallers de teatre musical a l'Institut del Teatre (Centre d'Osona) impartits per Toni Font. Amb el Grup de teatre el Centre de Sant Quirze de Besora ha participat als muntatges “Cançó de Taverna”, “Vine lluna”, els pastorets “El bressol de Jesús” i “El drac de Festa Major”. Amb el Grup de teatre de Sant Hipòlit de Voltregà va participar a l'obra “Cyrano de Bergerac” i amb l'Institut del Teatre (Centre d'Osona) al muntatge “Company”. És membre de la Coral Canigó de Vic i cofundador del cor Vadeveus.

Disseny d'il·luminació

Lluís Quintana Closa, Sallent 1962

Ha treballat com a operador de controls, tècnic de llum i fent el disseny d'il·luminació per nombroses companyies teatrals entre les que destaquen: *La Gàbia Teatre*, *Companyia Albert Vidal*, *Vol-Ras*, *Els Joglars*, *Companyia del Teatre Lliure*, *Teatre a la Deriva*, *Fila 28*, *La trena Teatre*, *Lithium Dansa* i *Metros Dansa*. Ha treballat com a tècnic d'il·luminació per diversos festivals, institucions i teatres com l'Institut del Teatre (Centre d'Osona), Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Centre Dramàtic del Vallés, Sitges Teatre Internacional, Teatre Centre de Manlleu i Mercat de Música Viva de Vic. Ha impartit diversos cursos sobre il·luminació per teatre i tècniques per a l'espectacle.

Allau

19 de maig - Teatre Cirvianum – Torelló

8 i 9 de juny – Castell de Montesquiú